

Lluís Prats

Tap!

Il·lustracions de Pep Brocal

*Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.
31 d'octubre. 20.05 h*

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

-112 Emergències Mossos d'Esquadra.
Digui?
-Tap!
-Emergències Mossos d'Esquadra. Digui?
-Tap!
-No el sento. Pengi i torni a trucar, si us plau.
Gràcies.

Clic

*Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.
31 d'octubre. 20.06 h*

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

–112 Emergències Mossos d'Esquadra. Digui?

–Tap!

–Una altra vegada? Ja li he dit que no se sent res. Deu tenir el telèfon malament. Deixi la línia lliure per a una altra trucada. Gràcies.

Clic

*Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.
31 d'octubre. 20.07 h*

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

–112 Emergències Mossos d'Esquadra.
Digui...

–Tap!

–Si no deixa de trucar i fer sorolls estúpids em veuré obligada a...!

–Qui és, Elvira?

–Un sonat, Àngels, o una sonada, encara no ho sé. Algú que està tocat del bolet i quan truca dóna copets al mòbil però no sento res.

–Fes-lo localitzar...

–Sí! En això pensava... Com si no hagués de fer res més... Tinc la centraleta bloquejada de trucades. La nit de la Castanyada és la pitjor. Entre brometes, gent beguda i accidents no donem l'abast.

–Tap!

–Ostres! Vol parar de donar copets?

–Tap! Tap!

–Prou!

Clic

–Ara ha penjat, Àngels, i només ha fet el soroll un cop. Estrany. És la tercera vegada que truca, aquest grillat.

–Què vols dir, Elvira?

–Que quan li he dit que parés, ha donat dos copets.

–Estrany.

–Sí, molt estrany. Ja ho diuen que n'hi ha més a fora que a dins.

–Sí...

*Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.
31 d'octubre. 20.09 h*

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

–112 Emergències Mossos d'Esquadra.
Digui?

–...

–112 Emergències Mossos d'Esquadra.
Digui?

–Tap!

–Sóc la caporal Elvira Quatrecases. Si no deixa de molestar-nos, faré que interceptin la seva trucada i una patrulla de Mossos es presentarà a casa seva. M'entén?

–...

–Ho ha entès?

–Tap!

–És això el que vol?

–Tap!

–Vol dir que ho entén?

–Tap!

–Un cop? Estrany. Quan fa un cop vol dir que sí i quan en fa dos que no?

–Tap!

–Àngels, és sorprenent! Es com si no pogués parlar i volgués comunicar-se donant copets al telèfon.

–Truca des d'un mòbil?

–No ho sé, reina. La pantalla no m'ensenyava el número. Sembla que faci la trucada des d'un telèfon restringit i és estrany perquè sempre me'ls ensenya tots.

–Aviso el sergent Ramiro? Fa una estona era al pis de dalt atipant-se de panellets.

–No, espera. Miraré d'esbrinar què passa. Vostè té algun problema?

–Tap!

–Pot parlar?

–Tap! Tap!

–No pot?

–Tap! Tap!

–Necessita ajuda? Té alguna emergència?

–Tap!

–Té una emergència. Correcte?

–Tap!

–I on es troba? A casa?

–Tap! Tap!

–A la feina?

–Tap! Tap!

–Doncs on?

–...

–Sap on és?

–Tap! Tap!

Clic

–Ostres, Àngels! Ha penjat de nou i no li puc trucar! La pantalla segueix sense mostrar-me'n el telèfon. És un número ocult. No hi ha tanta gent que disposi d'un número així. Val la pena demanar permís de dalt per identificar la trucada?

–Pot ser una brometa pesada, Elvira. Recorda quan la setmana passada...

–No, em temo que no, Àngels. No és una brometa com la que ens va gastar en Ramiro.

–Què t'ho fa pensar?

–No ho sé, és una mena de pressentiment.

–Estrany.

–Molt estrany.

Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.
31 d'octubre. 20.13 h

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

- 112 Emergències Mossos d'Esquadra. Digui?
–...
–Torna a ser ell, Elvira?
–No ho sé, encara no ha fet cap soroll.
–Tap!
–És ell, Àngels!
–Què diu?
–Res. No diu res. És com si no pogués parlar.
Li ho he de preguntar jo. Quina cosa més rara!
–Em dic Elvira. Com et dius?
–...
–Perdó. Ets un home?
–Tap! Tap!
–Ets una dona?
–Tap! Tap!
–Com? No ets ni home ni dona? Què ets?
–Tap! Tap!
–Diu que no és home ni dona, Àngels.
–Potser és una vaca, Elvira. Ha, ha, ha! O un
nen...

–Ostres! No hi havia caigut! Potser sí. Ets un nen?

–Tap! Tap!

–Una nena?

–Tap!

–Àngels! És una nena! Això pot ser gros. Ara sí, avisa en Ramiro, si us plau. Com et dius, maca?

–...

–Vull dir, el teu nom comença per a?

–Tap! Tap!

–Per b?

–Tap! Tap!

–C?

–Tap! Tap!

–D?

–Tap! Tap!

–E?

–Tap!

–Ets una nena i el teu nom comença per E...

–Tap!

–Et dius Ester?

–Tap! Tap!

–Eva?

–Tap! Tap!

–Mmm... Elisabeth?
–Tap!
–Molt bé. Anem progressant. Escolta, Elisabeth. Quants anys tens? Deu?
–Tap! Tap!
–Més de deu?
–Tap! Tap!
–Nou?
–Tap! Tap!
–Vuit?
–Tap!

Clic

–Elisabeth? ELISABE...! Merda!
–Què passa, Elvira?
–Ha penjat una altra vegada, Àngels. És una nena de vuit anys que es diu Elisabeth.
–Quina bestiesa! Doncs en Ramiro no està a la seva taula. He deixat l'encàrrec que truqui quan pugui.
–Gràcies, guapa. És tot una mica insòlit. He d'esbrinar més coses.
–Creus que tornarà a trucar?
–Espero que sí. He de pensar, pensar què fer...

–És com resoldre un cas a cegues.

–Exacte.

Emergències del 112. Cerdanyola del Vallès.

31 d'octubre. 20.18 h

Riiing, riiing! Riiing, riiing!

–112 Emergències Mossos d'Esquadra. Digui?

–...

–Elisabeth?

–Tap!

–Escolta, reina. He de fer-te algunes preguntes que has de respondre ràpidament perquè puguem ajudar-te. D'acord?

–Tap!

–On ets? Ets a casa?

–Tap! Tap!

–No ets a casa?

–Tap! Tap!

–Ets a casa d'una amiga?

–Tap! Tap!

–Saps on ets?

–Tap! Tap!